

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Cdo/118/2017
Identifikačné číslo spisu:	5315200617
Dátum vydania rozhodnutia:	25.10.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Eva Sakálová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:5315200617.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobu O., bývajúceho v A., zastúpeného JUDr. Tatianou Polkovou, advokátkou so sídlom v Žiline, Na priekope 174/13, proti žalovanej Kysuckej nemocnici s poliklinikou Čadca, Palárikova 2311, Čadca, IČO: 17 335 469, zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. Kuric, s. r. o. so sídlom Dolný Váh 11, Žilina, IČO: 36 841 200, o určenie neplatnosti písomného napomenutia, vedenej na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 7 Cpr 2/2015, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 29. novembra 2016 sp. zn. 8 CoPr 10/2016, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaná má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Čadca rozsudkom z 10. mája 2016 č. k. 7 Cpr 2/2015-104 zamietol žalobu, ktorou sa domáhal určenia, že upozornenie žalovanej z 2. decembra 2014 na porušenie pracovnej disciplíny a na možnosť výpovede z pracovného pomeru v súvislosti s porušením pracovnej disciplíny v zmysle § 63 ods. 1 písm. e/ Zákonníka práce je neplatné. Žalovanej, s odkazom na § 142 ods. 1 O.s.p. priznal náhradu trov konania. Takto rozhodol keď dospel k záveru, že žalobca nepreukázal náležitý právny záujem na požadovanom určení (§ 80 písm. c/ O.s.p.). Mal za to, že prípadným určením upozornenia za neplatné by sa na právnom postavení žalobcu nič nezmenilo. Upozornenie na porušenie pracovnej disciplíny môže byť podkladom pre rozviazanie pracovného pomeru, avšak v zmysle § 63 ods. 1 písm. e/ Zákonníka práce môže dať zamestnávateľ zamestnancovi výpoveď pre menej závažné porušenie pracovnej disciplíny, ak bol v posledných 6 mesiacov súvislosti s porušením pracovnej disciplíny upozornený na možnosť výpovede. Žalovaný upozornil žalobcu na porušenie pracovnej disciplíny listom z 2. decembra 2016, avšak pracovný pomer nebol skončený, výpoveďou zo strany zamestnávateľa počas nasledujúcich 6 mesiacov ani ku dňu vyhlásenia rozhodnutia súdu nedal žalovaný žalobcovi výpoveď v zmysle § 63 ods. 1 písm. e/ Zákonníka práce a pracovný pomer naďalej trvá. Žalobca nepreukázal, že by v dôsledku tohto upozornenia na porušenie pracovnej disciplíny a na možnosť výpovede z pracovného pomeru nebol prijatý do zamestnania.

2. Krajský súd v Žiline na odvolanie žalobcu rozsudkom z 29. novembra 2016 sp. zn. 8 CoPr 10/2016 rozsudok okresného súdu potvrdil a rozhodol, že žalovaná má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na jeho podklade dospel k správnym skutkovým zisteniam a prejednávaniu veci aj správne právne posúdil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozsudku, preto podľa § 387 ods. 2 C.s.p. konštatoval správnosť dôvodov uvedených v jeho písomnom vyhotovení, na ktoré v podstatných dôvodoch odkázal.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca a navrhol tento rozsudok, ako aj rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania vyvodzoval z § 420 písm. f/ C.s.p. a § 421 ods. 1 písm. b/ C.s.p. Podľa jeho názoru zamietnutie žaloby z procesného dôvodu (nepreukázanie naliehavého právneho záujmu je procesný dôvod neúspechu žalobcu v konaní) bez prieskumu argumentov dovolateľa uvedených v žalobe nestranným súdom je v rozpore so zásadou zásady denegatio iustitiae. Zdôraznil, že súčasťou obsahu práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd je právo účastníka konania na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia (napr. II. ÚS 209/04, III. ÚS 95/06, III. ÚS 206/07), t. j. na také odôvodnenie, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nároku a obranou proti takémuto uplatneniu. Odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka konania na spravodlivý proces (napr. IV. ÚS 115/06, III. ÚS 209/04). Ďalej uviedol, že judikatúra ESLP nevyžaduje, aby v odôvodnení rozhodnutia bola daná odpoveď na každý argument strany. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie kľúčový, vyžaduje sa osobitná odpoveď práve na tento argument. Podľa názoru žalobcu zamietnutie žaloby a potvrdenie rozsudku súdu prvej inštancie z procesných dôvodov je v okolnostiach prípadu takým porušením procesných práv dovolateľa, ktoré napĺňa prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f/ C.s.p. a vyžaduje si zásah odvolacieho súdu do právoplatných rozhodnutí súdov nižšej inštancie v záujme zachovania ústavného práva dovolateľa na súdnu ochranu. Dovolateľ k prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. b/ C.s.p. uviedol, že prehľadom dostupnej judikatúry odvolacieho súdu nezistil také jeho rozhodnutie, ktorým by bola riešená právna otázka po preukazovaní naliehavého právneho záujmu pri takej forme súdnej ochrany, ktorú v okolnostiach prípadu zvolil.

4. Žalovaná nepovažovala dovolanie za dôvodné.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 Cs.p.), po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 C.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C.s.p.), preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ C.s.p.). Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá C.s.p.) dovolací súd uvádza nasledovné.

6. V danom prípade bolo dovolanie podané po 1. júli 2016 (dňa 17. marca 2017), kedy nadobudol účinnosť nový civilný procesný kódex Civilný sporový poriadok (ďalej len C.s.p.).

7. Aj za účinnosti C.s.p. treba dovolanie považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolanie aj podľa novej právnej úpravy nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný (procesnými stranami, ani samotným dovolacím súdom) ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu.

8. Mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 C.s.p. je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu,

proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a 421 C.s.p.

9. Podľa § 420 C.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

10. Podľa § 421 ods. 1 C.s.p. je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

11. Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

12. Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).

13. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 C.s.p.). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 C.s.p.). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ C.s.p., je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a označiť v dovolaní náležitým spôsobom dovolací dôvod (§ 420 alebo § 421 C.s.p. v spojení s § 431 ods. 1 C.s.p. a § 432 ods. 1 C.s.p.). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

14. Žalobca prípustnosť podaného dovolania vyvodzuje z § 420 písm. f/ C.s.p. a zároveň z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ C.s.p.

15. Otázka možnosti súbežného uplatnenia dôvodov prípustnosti dovolania v zmysle týchto ustanovení C.s.p. bola riešená veľkým senátom občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu, ktorý v uznesení z 19. apríla 2017 sp. zn. 1 VCdo 2/2017 konštatoval, že: a/ kumulácia dôvodov prípustnosti dovolania v zmysle § 420 a § 421 C.s.p. je neprípustná, b/ ak sú v dovolaní súbežne uplatnené dôvody prípustnosti podľa oboch uvedených ustanovení, dovolací súd sa pri skúmaní prípustnosti dovolania obmedzí len na posúdenie prípustnosti dovolania z hľadiska § 420 C.s.p., c/ ak sú v dovolaní uplatnené viaceré vady zmätočnosti uvedené v § 420 písm. a/ až f/ C.s.p., dovolací súd sa pri skúmaní prípustnosti dovolania obmedzí výlučne na skúmanie prípustnosti dovolania z hľadiska existencie tej vady zmätočnosti, ktorá je v tomto ustanovení uvedená na prednejšom mieste.

16. Uvedeným rozhodnutím veľkého senátu, ktoré je dostupné aj na internetovej stránke najvyššieho súdu (www.nsud.sk), sú senáty najvyššieho súdu viazané (§ 48 ods. 3 veta prvá C.s.p.).

17. Vo veci konajúci senát najvyššieho súdu, riadiac sa právnymi závermi vyjadrenými v tomto rozhodnutí veľkého senátu, skúmal prípustnosť dovolania žalobcu len podľa ustanovenia § 420 písm. f/ C.s.p. (nezaoberal sa teda prípustnosťou jej dovolania z hľadiska § 421 ods. 1 písm. b/ C.s.p.).

18. Hlavnými znakmi, ktoré charakterizujú procesnú vadu uvedenú v § 420 písm. f/ C.s.p., sú a/ zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b/ nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby svojou procesnou aktivitou uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia.

19. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami. Jeho súčasťou nie je ani právo procesnej strany vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (porovnaj rozhodnutia ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

20. Pojem „procesný postup“ bol vysvetlený už vo viacerých rozhodnutiach najvyššieho súdu vydaných do 30. júna 2016 tak, že sa ním rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to ako súd viedol spor) znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a mariaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní (porovnaj R 129/1999 a 1 Cdo 6/2014, 3 Cdo 38/2015, 5 Cdo 201/2011, 6 Cdo 90/2012). Tento pojem nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním aj na faktickú meritórnu rozhodovaciu činnosť súdu. Postupom súdu sa rozumie iba samotný priebeh konania, nie však konečné rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku.

21. Vo vzťahu k námietkam dovolateľa o nedostatočnosti odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu, dovolací súd uvádza, že v zmysle zjednocujúceho stanoviska najvyššieho súdu R/2016, nepreskúmateľnosť rozhodnutia súdu nezakladá vadu zmatečnosti. Obsah spisu v prejednávanej veci nedáva žiadny podklad pre uplatnenie druhej vety stanoviska R 2/2016, ktorá predstavuje krajnú výnimku z prvej vety a týka sa výlučne len celkom ojedinelých (extrémnych) prípadov, ktoré majú znaky relevantné aj podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. O taký prípad ide v praxi napríklad vtedy, keď rozhodnutie napadnuté opravným prostriedkom ako celok neobsahuje vôbec žiadne odôvodnenie, alebo keď sa vyskytli „vady najzákladnejšej dôležitosti pre súdny systém“ (pozri Sutyazhnik proti Rusku, rozsudok z roku 2009), prípadne ak došlo k vade tak zásadnej, že mala za následok „justičný omyl“ (Ryabykh proti Rusku, rozsudok z roku 2003). V odôvodnení potvrdzujúceho rozsudku (tvoriaceho jednotný celok s rozhodnutím súdu prvej inštancie) odvolací súd celkom presne uviedol z ktorých právnych skutočností vyvodil svoj záver. Za procesnú vadu konania podľa § 420 písm. f/ C.s.p. nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv dovolateľov a v súlade s ich právnym názorom na vec.

22. Pokiaľ dovolateľ vytýkal súdom aj nedostatky v procese zisťovania skutkového stavu, najmä s ohľadom na ním tvrdené argumenty, ktoré ostali zo strany súdu bez povšimnutia, dovolací súd pripomína, že už podľa predchádzajúcej právnej úpravy nebolo dôvodom znemožňujúcim realizáciu procesných oprávnení účastníka konania (a zakladajúcim prípustnosť dovolania) nedostatočné zistenie rozhodujúcich skutkových okolností, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu (R 37/1993, R 125/1999, R 42/1993 a 1 Cdo 85/2010, 2 Cdo 29/2011, 3 Cdo 268/2012, 3 Cdo 108/2016, 2 Cdo 130/2011, 5 Cdo 244/2011, 6 Cdo 185/2011, 7 Cdo 38/2012). Nová právna úprava na podstate uvedeného nič nezmenila.

23. Z hľadiska obsahového námietky dovolateľa, ktorými odôvodňoval porušenie práva na spravodlivý proces, smerovali voči právnemu posúdeniu veci súdmi, ktoré považoval za nesprávne. Najvyšší súd konštantne judikoval, že právnym posúdením veci nedochádza k znemožneniu realizácie procesných oprávnení strane sporu (viď R 54/2012 a 1 Cdo 62/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 7 Cdo 26/2010 a i.). Uvedené chápanie dopadu nesprávneho právneho posúdenia veci na možnosť strany uskutočňovať jej patriace oprávnenia aj podľa novej právnej úpravy potvrdzuje práva

veta rozhodnutia najvyššieho súdu R 9/2017 a taktiež i závery rozhodnutia veľkého senátu 1VCdo 2/2017. Nesprávne právne posúdenie veci nezakladá vadu zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f/ C.s.p.

24. Z týchto dôvodov najvyšší súd dospel k záveru, že dovolanie žalobcu nie je podľa § 420 písm. f/ C.s.p. prípustné, a preto dovolanie odmietol podľa § 447 písm. c/ C.s.p.

25. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C.s.p.).

26. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.